

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi S. W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 18 lutego 2010 r., wydanym w sprawie z powództwa S.

W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 kwietnia 2011 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 kwietnia 2010 r.,

- 1) oddala zażalenie;
- 2) przyznaje adwokatowi R. W. ze środków budżetowych Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnemu kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu zażaleniowym;
- 3) zasądza od powódki S. W. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 500zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 30 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 18 lutego 2010 r., wskazując na brak ustawowej podstawy wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.). W zażaleniu na to postanowienie skarżąca wniosła o jego uchylenie i orzeczenie w przedmiocie wznowienia postępowania oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, zarzucając, że zostało ono wydane z naruszeniem: art. 410 § 1, art. 401 pkt 2 k.p.c. i oraz art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. przez bezpodstawne odrzucenie skargi, mimo istnienia przesłanek do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Skarga o wznowienie postępowania, którą Sąd Apelacyjny odrzucił zaskarżonym postanowieniem, została oparta na dwóch podstawach: braku możliwości obrony przez skarżącą jej praw, spowodowanej odrzuceniem wniosku o ustanowienie dla niej adwokata z urzędu (art. 401 pkt 2 k.p.c.) oraz oparcia wyroku na podrobionym akcie notarialnym (art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.). W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził ogólnie, że żadna z tych podstaw nie uzasadnia wznowienia postępowania w sprawie oraz omówił przyczyny, z powodu których nieuzasadniona jest wskazana przez skarżącą podstawa wznowienia wymieniona w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Argumentacja przedstawiona w tym zakresie zasługuje na aprobatę. Odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie przesądza automatycznie o nieważności postępowania (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 12 września 2007 r., I CSK 199/07, niepubl.), zaś skarżąca nie wskazała konkretnych argumentów, które by świadczyły o tym, że w związku z samodzielnym występowaniem w sprawie została pozbawiona możliwości obrony swoich praw. Przebieg postępowania, którego dotyczy skarga o wznowienie prowadzi natomiast do konkluzji przeciwnej – skarżąca aktywnie dochodziła bowiem swych praw, składając pisma procesowe i biorąc udział w rozprawach.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny nie odniósł się natomiast wprost do drugiej ze wskazanych przez skarżącą podstaw wznowienia

postępowania, a wymienionej w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. Mimo braku szczegółowego wyводу w tym zakresie w pełni podzielić jednak należy ogólny wniosek Sądu, co do braku spełnienia tej przesłanki. Kwestia autentyczności aktu notarialnego była już przedmiotem rozpoznania zarówno w postępowaniu, którego wznowienia żąda skarżąca, jak również w postępowaniu o unieważnienie tego aktu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Z. Skarżąca, poza ogólnym stwierdzeniem, że orzeczenie Sądu Apelacyjnego oparte zostało na podrobionym dokumencie, nie wskazała żadnych argumentów, które przemawiałyby za rzeczywistym istnieniem tej przesłanki.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348 ze zm. Z uwagi na złą sytuację majątkową skarżącej, uniemożliwiającą poniesienie przez nią kosztów postępowania zażaleniowego w pełnej wysokości, uzasadnione było obciążenie jej tymi kosztami w części, na podstawie art. 102 k.p.c.